

Nr 398

Av herrar **Elmwall** och **Vigelsbo**, om skyldighet att vid försäljning av begagnad bil förete protokoll över testning rörande bilens beskaffenhet.

Handeln med begagnade bilar har blivit av allt större omfattning. Många köper en billig begagnad bil för att få ett bekvämt fortskaffningsmedel för förflyttning till och från arbetsplatsen, andra för att kunna företaga en semesterresa o.s.v. Flertalet av de personer, som skaffar sig en begagnad bil, torde icke förut ha varit bilägare. De har i regel ingen erfarenhet, som ger dem möjlighet att bedöma bilens beskaffenhet och kapacitet. I de flesta fall nöjer sig köparen med säljarens uppgifter härom eller prövar vagnen vid en kort åktur. I ingetdera fallet kan han få någon klar och tillförlitlig bild av bilens beskaffenhet. I många fall förekommer det, att försäljaren söker dölja de svagheter, som bilen är behäftad med.

Det har förekommit, att en köpare knappast ens kunnat ta sig hem med en på så sätt förvärvad, begagnad bil. Han har måhända trott sig köpa en bil till billigt pris. Men i verkligheten har det krävts reparationer till dryga kostnader, innan bilen blivit brukbar för trafiken. Många köpare har inte ansett sig ha råd att kosta på sådana reparationer, utan de har i stället själva sökt göra dem på hjälpligt sätt. En sådan bil kan sedan länge, om den icke upptäckes vid någon kontroll, utgöra en fara i trafiken inte bara för ägaren utan också för andra trafikanter.

Det synes oss nödvändigt, att effektivare möjligheter till kontroll skapas i fråga om beskaffenheten hos begagnade bilar, som utbjudes till salu. Köparen behöver sakkunnig hjälp för bedömning av bilens beskaffenhet. Myndigheterna behöver ett instrument, som vid registreringsförfarandet ger klart besked om bilens tillstånd. Dessa syften skulle kunna tillgodoses, om länsstyrelse ägde att auktorisera kända och erkända bilfirmor som biltestare. Testningsprotokoll från sådan auktoriserad bilfirma skulle företes vid försäljning av begagnad bil till kännedom för köparen om bilens beskaffenhet och medfölja till länsstyrelse vid registreringsförfarandet. Skyldighet att förete sådant testningsprotokoll skulle föreligga inte enbart för bilfirmor utan för envar, som bjuder ut en begagnad bil till försäljning.

Den invändningen kan göras, att sådan testningsskyldighet icke bör gälla

beträffande obetydligt begagnad bil. Men det förekommer ofta, att obetydligt begagnade bilar utbjudes till försäljning av den anledningen, att de blivit krockskadade, i vilket fall risker finns för dolda svagheter hos bilen. Testning av obetydligt begagnad bil bör i allmänhet icke bli så kostsam. Lämpligt kan vara att kräva, att alla bilar, som körts mer än t. ex. 500 mil, testas, innan de utbjudes till försäljning. Men avvägningen härav bör närmare prövas.

En sådan obligatorisk testning av begagnade bilar, som vi förordar, skulle vara av stor betydelse för den bilköpande allmänheten, och samtidigt skulle härmed vinnas större säkerhet i den alltmer ökande trafiken.

Med stöd av vad som anförts får vi hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om utredning och förslag angående skyldighet att vid försäljning av begagnad bil förete protokoll över testning av bilens beskaffenhet i enlighet med motionens syfte.

Stockholm den 27 januari 1959

Emil Elmwall

Sven Vigelsbo

Nr 399

Av herr **Nilsson** i Bästekille **m. fl.**, om införande i körkort av uppgift om innehavarens blodgrupp.

(Lika lydande med motion nr 327 i Första kammaren)

Stockholm den 27 januari 1959

Jöns Nilsson

Carl-Wilh. Lothigius

Hans Nordgren

i Bästekille.
